

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 8238/05
07.12.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom suda Jelenom Tišma-Jovanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi \"AA\" u stečaju, koje zastupa stečajni upravnik AB protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreska uprava - Regionalni centar Niš broj 436-155/05 od 07.11.2005. godine, u predmetu poreza na imovinu, u nejavnoj sednici održanoj dana 07.12.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Ekspoziture Surdulica broj 436-2/00048-09/2005 od 21.07.2005. godine, kojim je tužiocu utvrđen porez na imovinu za 2005. godinu, za period od 01.01.2005. godine do 31.12.2005. godine, za nepokretnosti - građevinske objekte, na prijavljenu knjigovodstvenu vrednost na dan 31.12.2004. godine i to: Surdulica - Belo Polje, za poslovnu zgradu, porez u iznosu od 36.213,60 dinara, Surdulica - S. Mučenika, za poslovni prostor, porez u iznosu od 153.905,60 dinara i Surdulica 5-ti septembar broj 2, za poslovni prostor, porez u iznosu od 4.746,24 dinara, na ukupnu vrednost poreskih osnovica od 48.716.360,00 dinara u ukupnom iznosu od 194.865,44 dinara, na način bliže određen dispozitivom prvostepenog rešenja.

U tužbi podnetoj ovom sudu tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da se od momenta otvaranja stečajnog postupka kod tužioca, imovina prodaje - otuđuje na nove vlasnike, a tužilac se samo stara o njenoj zaštiti do prodaje, pa stoga smatra da ne treba da plaća porez na imovinu. Predlaže da Vrhovni sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi i tužiocu naknadi troškove postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao kod razloga iznetih u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Iz spisa proizlazi da je rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Ekspoziture Surdulica broj 436-2/00048-09/2005 od 21.07.2005. godine, tužiocu utvrđen porez na imovinu za 2005. godinu, za period od 01.01.2005. do 31.12.2005. godine, za nepokretnosti - građevinske objekte, na prijavljenu knjigovodstvenu vrednost na dan 31.12.2004. godine i to Surdulica - Belo Polje, za poslovnu zgradu, porez u iznosu od 36.213,60 dinara; Surdulica - s. Mučenika, za poslovni prostor, porez u iznosu od 153.905,60 dinara i Surdulica - 5-ti septembar broj 2. za poslovni prostor, porez u iznosu od 4.746,24 dinar na ukupnu vrednost poreskih osnovica od 48.716.360,00 dinara, u ukupnom iznosu od 194.865,44 dinara, s tim da ukupan godišnji iznos poreza na imovinu se plaća u jednakim tromesečnim ratama u roku od 45 dana od dana početka tromesečja i to 15. 02, 15.05, 15.08, i 15.11.2005. godine, pod pretnjom naplate prinudnim putem.

Drugostepenim rešenjem koje tužilac u tužbi pobija, odbijena je kao neosnovana njegova žalba izjavljena na prvostepeno rešenje od 21.07.2005. godine jer je tuženi organ utvrdio da je rešenjem od 26.11.2003. godine otvoren postupak stečaja nad dužnikom tužiocem, da je tužilac 30.03.2005. godine poreskom organu predao poresku prijavu za utvrđivanje poreza na imovinu za 2005. godinu; da je tužilac na potpisanoj dostavnici o prijemu rešenja o utvrđivanju poreza na imovinu za 2005. godinu dana 02.08.2005. godine potvrdio prijem rešenja o utvrđivanju poreza; da je punomoćnik tužioca potpisala zapisnik o saslušanju stranke sačinjen u prostorijama Poreske uprave, Ekspozitura Surdulica dana 29.09.2005. godine.

Zbog svega iznetog, ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije je našao da je pravilno postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca izjavljenu na prvostepeno rešenje, s obzirom da je poreska obaveza utvrđena u svemu u skladu sa Zakonom o porezima na imovinu i to odredbama članova 2, 4, 5, 6, 10, 11, 13. i 33. stav 1. na koje se pravilno pozvao tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja.

Sud je cenio i navode tužbe da se tužilac kao stečajni dužnik jedino stara o zaštiti i obezbeđenju imovine do njene prodaje međutim, ovi navodi nisu od uticaja na zakonitost osporenog rešenja, s obzirom da je članom 10. Zakona

o porezima na imovinu, između ostalog, propisano da obaveza po osnovu poreza na imovinu nastaje danom sticanja prava ili danom omogućavanja korišćenja imovine na drugi način.

Sa iznetih razloga Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 07.12.2006. godine, U. 8238/05

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Jelena Tišma-Jovanović, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MS